

[From.]

takker ministeren — det er så sjældent, man har lejlighed til det — for initiativet til denne rationalisering og besparelse, som vi her har været vidne til, men jeg må straks erkende, at min tak har et forbehold, der vil fremgå af de følgende bemærkninger.

I 1968 flyttede vandbygningsvæsenet sit distriktskontor i Sønderborg til Tønder, vel nok som en følge af de store stormfloder senest i 1962, som hr. Erik Andersen (Sdrj. amt) også har omtalt, der kunne have åbnet øjnene for, at vi i Danmark på en anderledes effektiv måde skulle kontrollere og sikre den sønderjyske vestkyst mod ulykkelige følger af store stormfloder. Vandbygningsvæsenets kontor i Tønder måtte derfor primært have til opgave at holde kysten og digerne under nøje kontrol og fremkomme med forslag til forstærkning af digerne, bl. a. gennem det stormflodsudvalg, som hr. Erik Andersen (Sdrj. amt) også har omtalt, og navnlig at være på pladsen, når faretruende stormfloder nærmer sig. Jeg gentager, hr. minister: at være på pladsen, når faretruende stormfloder nærmer sig. Til det formål er der nu i Tønder oprettet en fuldt moderne måle- og kontrolstation til varsling af højvande i Nordsøen, således at man gennem politiet kan få bud ud til de områder, der må anses for truet, og som bør evakueres, og der er etableret såkaldte katastrofeveje. Det er, så vidt jeg forstår, opbygget gennem et samarbejde mellem vandbygningsvæsenet og politiet.

Selv om der nu foreligger forslag om at flytte vandbygningsvæsenet fra Tønder, er det formentlig tanken, at en enkelt tekniker skal forblive i Tønder til rådighed for målestationerne. Det forekommer temmelig uforståeligt, at denne stab af teknikere, der har indseende med målestationen, og som har forstand på de dispositioner, der skal træffes under en stormflod, flyttes til Lemvig, og det er for mig en helt utænkelig tanke at tro, at mandskabet fra kontoret i Lemvig kan nå at komme til Sønderjyllands vestkyst i en given situation, hvor et ekstraordinært uvejr meget let kan gøre kørslen fra Lemvig til Tønder meget tidkrævende. Flytter man kontoret fra Tønder, er man nemlig ikke længere på pladsen, når faretruende stormfloder nærmer sig. Vel er der mange steder langs kysten, som flere ordførere har

omtalt, hvor en indsats under storme kan være påkrævet, men der er næppe andre steder end langs den sønderjyske vestkyst, og specielt ud for Tønder, hvor følgerne af en stormflod kan kræve menneskeliv.

Den anden baggrund for mine bemærkninger er hensynet til hele området Tønder-Højer. Jeg vil endda udvide det til at sige området i trekanten Skærbæk-Tinglev-Højer. Det spiller for mig en vældig rolle, at vi har vor opmærksomhed henvendt på dette område, og det ville efter min mening være helt forkert, om dette, som jeg vil kalde et særpræget og interessant område, alene blev til en slags naturmuseum uden en egentlig erhvervsmæssig baggrund. Det kan egens borgere ikke være tjent med. Det offentlige bør have dette i tankerne, når institutioner skal oprettes, og jeg kan slet ikke forstå, at ministeren ikke her har udnyttet en så oplagt mulighed for at placere det nye direktorat i Tønder; både saglige og egnsudviklingsmæssige grunde taler derfor. Jeg ved ikke, om endelig beslutning er truffet, men jeg vil i alle tilfælde med stor opmærksomhed følge ministerens redegørelse i så henseende med baggrund i det, jeg her har sagt.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Jeg vil gerne indledningsvis takke for de mange indlæg. Jeg tror, det har været en nyttig debat, og jeg tror også, det vil være nyttigt engang imellem at tage den fornødne tid til en sådan debat for i en større sammenhæng at diskutere problemerne særlig på vestkysten, en lejlighed, vi ikke har haft mange gange tidligere.

Hr. Jens Foged mente, at man skulle bryde med den praksis, som man har haft de sidste 100 år. Jeg går ud fra, at hr. Jens Foged hermed tænkte på den betalingspraksis, man har haft, og det skulle nærmest være et argument i sig selv, at man nu havde kørt med det i 100 år. Enhver skulle kunne forstå, at når man har kørt med det så længe, så skulle det laves om. Jeg kan i og for sig godt se, at det kan være et argument, at noget, der har kørt i 100 år, trænger til at laves om, men det behøver ikke nødvendigvis at være et argument i sig selv af tilstrækkelig vægt. Og her ligger det centrale jo, idet hr. Jens Foged ikke påpegede, hvordan han ønskede det lavet om. Er det, hr. Jens Foged ønsker, at vi på vestkysten